

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. Richardi Arsdekin Soc. Jesu Sac. Theol. Professoris Theologia Tripartita Universa

Complectens nunc Bibliothecam perfectam Viri Ecclesiastici, ordine
sequenti

Controversiae Heterodoxae Ac Scholasticae - Cum speciali Notitia rerum
Modernarum, & Chronologia totius Monarchiae Sacrae, & Saecularis,
Pontificum, Conciliorum &c. Haeresum omnium, ac Propositionum
damnatarum Mundi Sex Aetatum ...

Archdekin, Richard

Dilingae, 1687

§. 2. Pertinentia ad Concilium Provinciale ac Diöcesanum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38447

Et probatur, Quia assistentia Dei excludens errorem promissa est soli Pontifici, & Ecclesie universae. Concilium verò sic congregatum, neque est Pontifex, neque Ecclesia universa, cum non includat auctoritatem Pontificis, qui est Ecclesiae caput & pars praecipua.

Dico quintò, Si Concilium generale congregatum sit pro aliqua necessitate Ecclesiae, Sede vacante, aut vivente tantum dubio Pontifice, suberit isti Concilio dubius Pontifex, eritque infallibile in iis quae requiruntur, ut praesenti necessitati subveniatur.

Quia nisi in hoc casu auctoritas suprema & ab errore libera Concilio competere, non satis prospexisset Christus gubernationi Ecclesiae dum Sedes vacat, aut de remedio tollendi Schismatis, quando inter plures contententes de vero & indubitato Pontifice non constaret.

Dico sextò, Concilium generale, etsi auctoritate Pontificis congregatum, errare potest, si neque Legatis suis, neque Concilio exposuerit Pontifex mentem suam de controversiis in unam partem decidendis, etiamsi cum Episcopis Legati firmiter consenserint. Haec est communior sententia Doctorum cum Bellarmino *Hic lib. 2. cap. 11. contra Bannez, Amicum &c.*

Quia in tali definitione deest Concilio auctoritas Capituli simul docentis. Legati autem non ita repraesentant Pontificem, ut illis docentibus censeatur Pontifex idem docere, cum neque Pontifex per suam instructionem id mandaverit, neque necessaria gubernatio Ecclesiae id requiratur; pro rebus enim sic decis postea Pontificis approbatio postulari potest. Non parum confirmatur haec doctrina ex facto Concilii *Calcedonensis Act. 3.* quod in epistola ad Leonem Pont. ubi postulat decretorum confirmationem, aperte fatetur se eam petere, quoniam praeter decretum fidei contra Dioscorum, alia etiam quaedam statuta erant sine expressa Pontificis sententia.

Neque refert, quod ante Pontificis confirmationem, Concilia quosdam haereticos damnaverint, ex eo quod suis Decretis non obtemperassent, id enim factum est ex eo quod Decreta illa manifestè Scripturis sacris, aut priorum Conciliorum definitionibus conformia fuerint.

§. II.

Pertinentia ad Concilium Provinciale, ac Diocesanum.

EX dictis etiam commodè intelligitur, quibus limitibus contineatur legitimus ordo, norma, & auctoritas Concilii Provincialis, ac Diocesanum, quae maxima ex parte formam modumque Concilii generalis imitari solent; in quibus, praeter ea quae haecenus resolvimus.

Observandum primò, Metropolitanum teneri statutis temporibus celebrare Concilium provinciale, nisi ob legitimum impedimentum à summo Pontifice dispensationem obtineat.

Concilium verò hujus celebrandi tempus, causas, modumque praescribit Tridentinum *Sess. 24. de reform. cap. 2.* Provincialia (inquit) Concilia pro moderandis moribus, corrigendis excessibus, controversiis componendis, aliisque ex Sacris Canonibus permissis, renoventur. Quare Metropolitanum per seipsum,

vel illis legitime impeditis, Coepiscopus antiquior... quolibet saltem Triennio post octavam Paschae, seu alio commodiori tempore pro more Provinciae, non praetermittat Synodum in Provincia sua cogere, ita Trid. In India tamen, ob distantiam Episcoporum comprovincialium, hoc triennii tempus ad Concilium celebrandum usque ad sextum annum à Sede Apostolica prorogatur.

II. Concilio Provinciali tenentur interesse Episcopi omnes, & alii qui jurisdictionem Episcopalem obtinent, ut sunt aliqui Abbates, & Priores, & quicumque alias jure vel consuetudine interesse solent, nisi obsterit itineris grave periculum. Possunt quoque ex deputatione Pontificis adesse aliqui Presbyteri, aut Diaconi, & simul definiendi jus habere, ut factum est in Synodo sub Symmacho Papa in Italia, in qua aliqui Presbyteri & Diaconi subscripserunt; est enim hic actus non ordinis, sed jurisdictionis, quae vel consuetudine, vel alio modo obtineri potest. Alii verò exempti, ubi consuetudo contrarium non obtinuit, cogi non possunt à Metropolitanum ut ad provinciale Concilium accedant.

Abbates commendatarii, & Capitulum deputati obtinent vocem dumtaxat consultivam, Episcoporum verò absentium procuratores possunt etiam habere vocem decisivam, si Concilio provinciali visum fuerit.

Quamvis etiam Capitula Ecclesiarum Cathedralium sint specialiter ad Concilium invitanda, & possint etiam iustas ob causas Laici quidam admitti, in eo tamen votum sive suffragium merè consultivum habere possunt, ut diximus de Imperatore, aut Rege in Concilio generali.

III. Decreta quae in Concilio provinciali conduntur, non debent inconsulto Pontifice Romano publicari.

IV. Ad observationem decretorum Concilii provincialis obligantur omnes qui Episcopali jurisdictioni subduntur. Ad hanc tenentur etiam Exempti, ut sunt Regulares, in casibus quibus à jure communi, & Concilii decretis, specialiter Episcopis in eos potestas attributa est: & contra refractarios per juris remedia procedi potest.

Electio loci ad celebrandum Synodum provincialem posita est in arbitrio Metropolitanum. Cessantibus tamen iustis impedimentis, non esse relinquendam Ecclesiam Metropolitanam censuit Sacra Congregatio Concilii.

V. Synodum Diocesanam quotannis celebrandam statuit Tridentinum supra *Sess. 24. de reform. cap. 2.* Ad hanc tenentur convenire etiam Exempti, quia alias cessante exemptione interesse deberent, nec Capitulis generalibus subduntur. Ratione parochialium Ecclesiarum accedere debent omnes qui earum curam gerunt.

Quod si Episcopus fuerit legitime impeditus, potest celebrare Synodum Diocesanam per procuratorem, aut suum Vicarium generalem sufficienti mandato instructum.

VI. In Constitutionibus autem legitime faciendis non requiritur consensus & approbatio Cleri, sed tantum assensus Capituli, sed neque hunc sequi necesse est, praeterquam in quibusdam casibus à jure expressis.